

SANDELL-BERG, LINA

Sommardagar i skogen / [af L.S.]

Stockholm : Fost.-stift:s f.-exp.
1895

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

BERG, C.

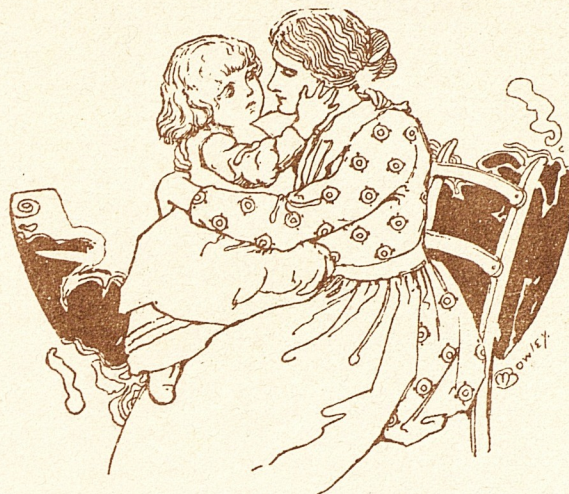
Sommardagar i Skogen.

FOSTERLANDS STIFTELSENS FÖRLAGS EXPEDITION. STOCKHOLM.

I Skogen.

När fåglarne komma och lunden står grön,
Och marken bär midsommarskruden så skön,
Då skynda till skogen små syskonen ut:
Kurt, Emma och Frida, Rut, Agnes och Knut.

Där ströfva de kring under samspråk och skratt,
Där leka de "röfvare", "dunk" och "ta fatt",
Där duka de aftonwardsbordet — och se,
Där koka de äfven sitt doftande te!

Och fåglarna sjunga i träden så gladt,
Och blommorna hviska så vänligt: god natt,
Och fjärilar fladdra i kapp mot det blå,
Hvem undrar om dagen är glad för de små!

Rådjuren.

Hur härlig är kvällen i grönskande dal,
Och vinden så stilla och luften så sval!

Det susar och surrar bland blommor och blad,
Och myrorna bygga sin konstrika stad.

Nyss syntes en flock af små lekande lamm,
Nu komma de ståtliga rådjuren fram.

De smyga så tysta och spejande först
Att släcka i sorlande bäcken sin törst.

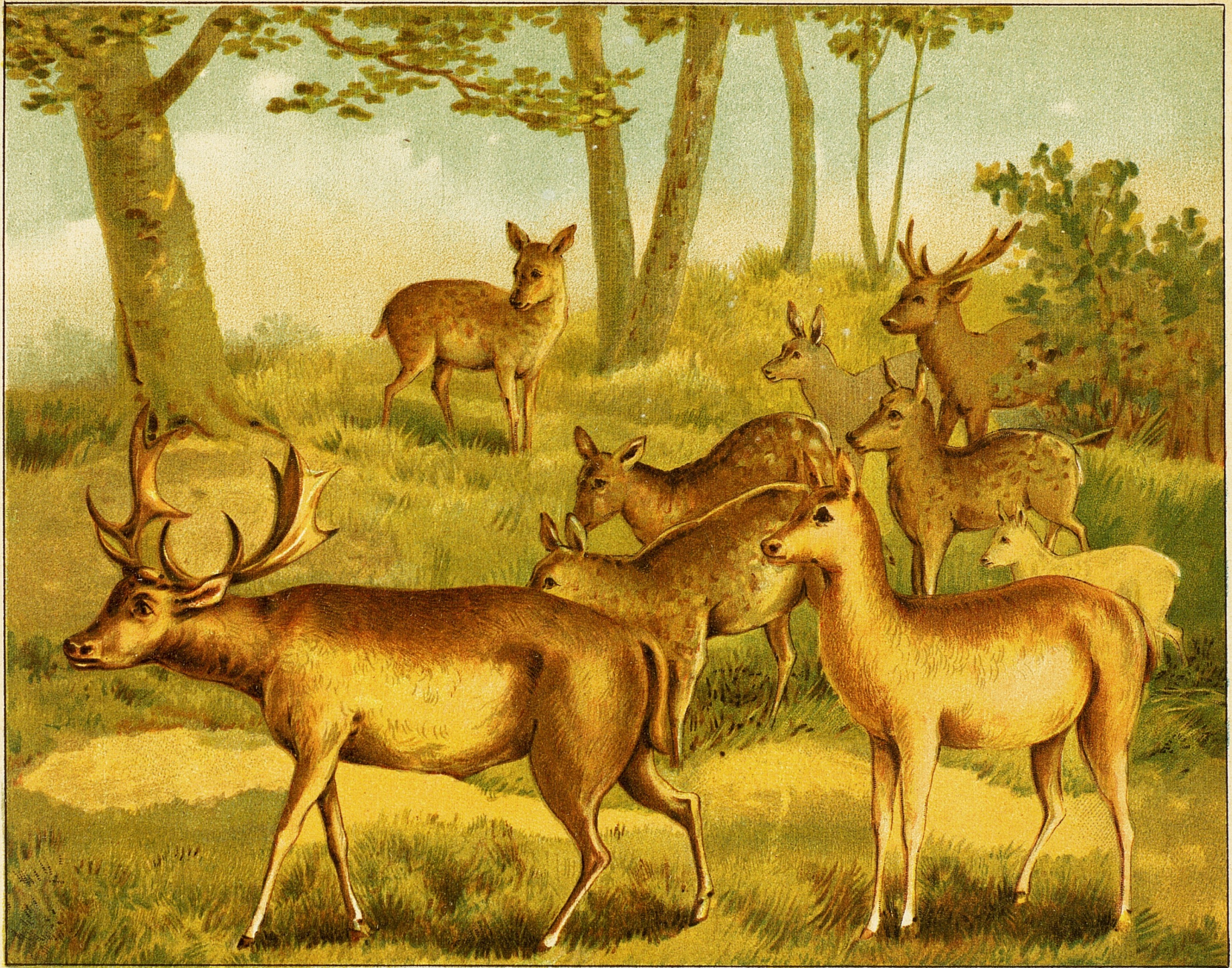
Men ingen ju stör dem — och en efter en
Begynner så beta på gräsbeväxt ren.

Och barnen, de äro ej rädda för dem,
Hvem skulle ej älska små rådjuren? Hvem?

Men snart är för Emma och Frida och Rut
Och Kurt, Knut och Agnes nu fridagen slut.

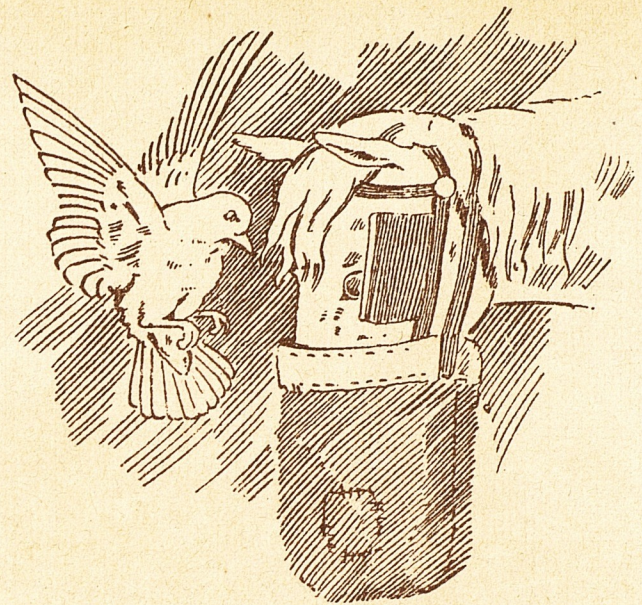
Då ljud det i korus, när hemåt man drog:
"Tack, Gud, för vår roliga dag i din skog!"

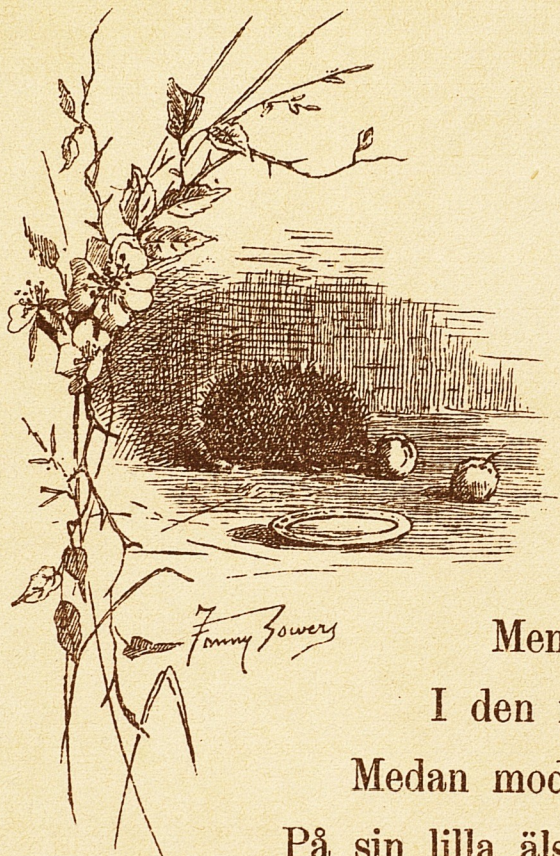

Rosas önskan.

Leilla Rosa gick på ängen
Bland dess tusen blommors flock,
Tänkte i sitt stilla sinne:
"Vore jag en blomma ock,
O, hur glad jag skulle vara,
Fri från alla lexors tvång
Och från allt som måste läras
Med bekymmer mången gång."

Flög så glädtigt fram och åter
Guldstänkt fjäril lätt och fri,
Strax då tänkte lilla Rosa:
"Jag en fjäril ville bli!
Ville fladdra kring hvar blomma,
Badande i solsken blott,
O, hur glad jag skulle vara
Öfver en så lycklig lott!"

Höjde så i trädets krona
Liten fågel gladt sin sång,
Strax då tänkte lilla Rosa:
"Ack, att också jag en gång
Blifvit född en liten fågel,
Som kan sjunga hvad han vill
Utan att behöfva lära
Takt och noter utantill!"

Men när kvällen kom och Rosa
I den fina bädden låg,
Medan modern, full af kärlek,
På sin lilla älskling såg,
Tänkte Rosa, som nu kände,
Hur hon hade allt så godt:
"Helst af allt, jag vill dock vara
Mammas lilla flicka blott!"

Nasse.

Nasse trängt sig genom grinden
På förbjuden mark, där han
Rycker upp de fina blommor,
Utan hejd, så fort han kan.

Gamle Nasse, låt dig nöja
Att på dikesrenen gå!
Trädgårdsblommans doft och fägring
Lär du aldrig rätt förstå!

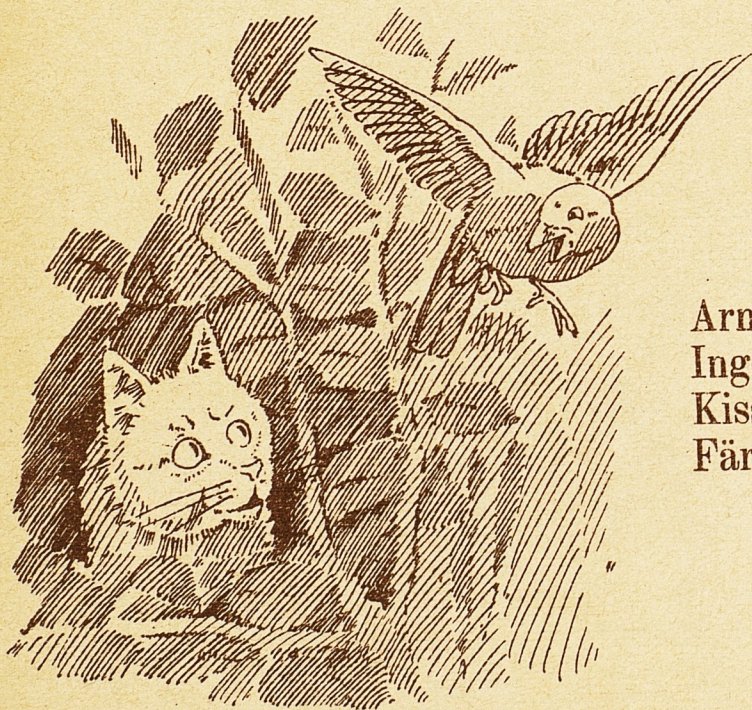

Katten och fågeln.

Kisse smyger kring i skogen, stadd på fågeljakt han är,
Kastar sina lystna blickar på en vacker bofink där,
Får så se en större fågel och begäret växer — se,
Denne, denne vill han fånga, hur han än sig skall bete!

Arme fågeln, fjättrad redan utaf kisses ögonpar
Ingen kraft att lyfta vingen, ingen väg till räddning har.
Kisse, säker om sitt byte, blickar segerviss dit opp,
Färdig att sig genast svinga upp till trädets högsta topp.

Lille Dick i rätta stunden märker hvad på färde är,
Jagar med ett skri af fasa kisse bort från trädets där!
Men i trädets gröna krona klingar fågelns segersång,
Att han undgått kisses tänder och får sjunga än en gång!

Karo.

1.

Man sitter troget på vakt, vår Karo,
Och ser så noga till hvarje lamm,
Att ingen räf eller varg till dessa
Ur skogens gömslen sig smyger fram.

3.

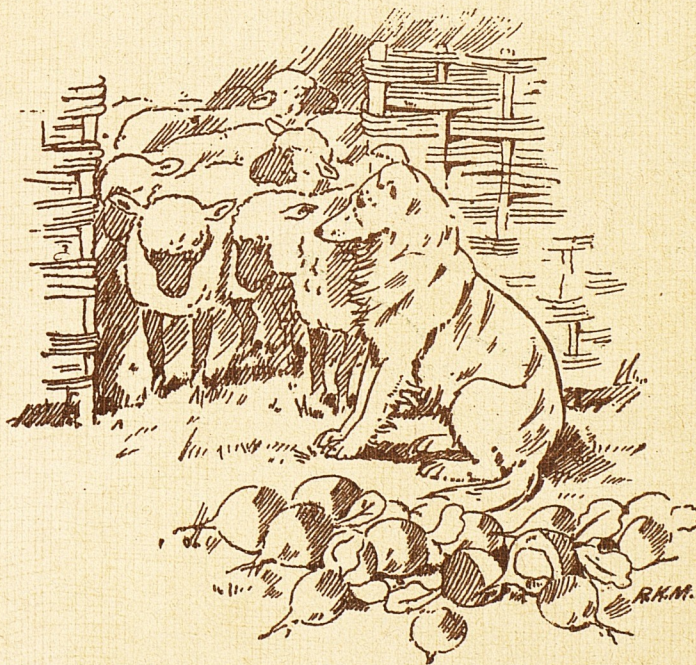
Det är ej värdt att vi söka locka
Den gamle väktaren från sin hjord,
Han lockas ej af en läcker måltid,
Och ej af fagra och söta ord. —

4.

Han fått en uppgift och är den trogen,
Må vi ock blifva så med, den dag
En uppgift äfven åt oss blir gifven,
Om än den är utaf minsta slag!

2.

I många år sina får han vaktat
I regn och solsken — en trogen vän,
Och fastän nu han är gammal vorden,
Han lika troget dem vaktar än.

Den lilla blomsterflickan.

1.
Hon går med sina blommor
Till staden dag från dag,
Men hemma ligger modern
I sängen, sjuk och svag.

2.
Hon går med sina blommor,
Den lilla Nelly Blad,
Och när hon sålt dem alla,
Hon vandrar hem så glad.

5.
Ja, själf en liten stråle
Ifrån Guds rika hus,
Går Nelly i sin ringhet
Att kläda allt i ljus.

3.
Då har hon mat åt modern,
Som väntat tyst på den
Och ler så nöjd och lycklig
Emot sin lilla vän.

4.
Och Nelly ordnar bädden
Med van och villig hand
Och sjunger gladt därunder
Om härlighetens land.

Hvad kråkan berättade.

Jag är en gammal kråka, som från mitt gömda bo
Har sett långt mer af världen än I väl kunnen tro.

Jag sett hur ekorr'n hoppar uti sin gamla ek,
Jag sett små harar leka sin muntra, glada lek.

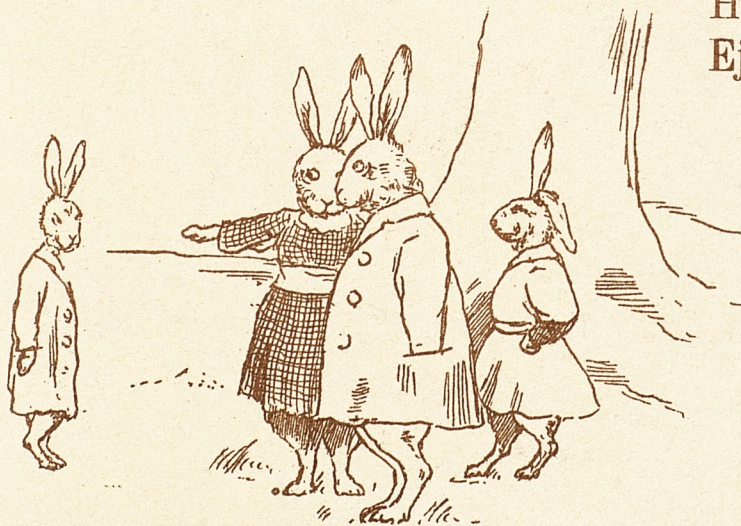
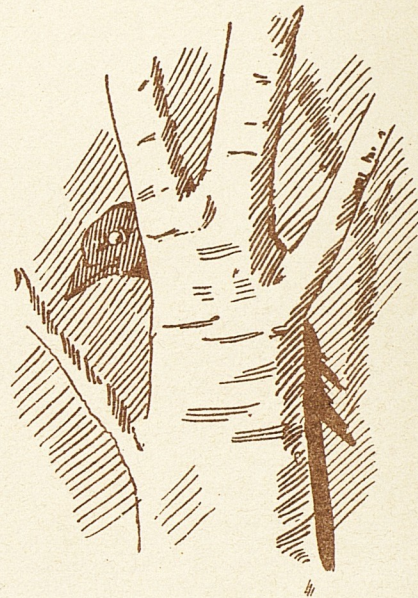
Jag sett små barnen komma att plocka skogens bär,
Jag sett hur trast och bofink sitt näste bygga där.

Jag sett en liten hare, som gaf sig ensam ut
Att se sig om i världen, men kom igen till slut.

Han blifvit tunn och mager och hade på sin färd
Ej funnit hvad han väntat uti den vida värld.

Nu är han nöjd att stanna i skogens gömda bo
Och med små andra harar blott lefva där i ro.

Små mänskobarn, så lären då lyckans hemlighet:
O, låten eder nöja, då bra I hafven det!

L. S.

KUNGL. BIBL.
1993 -06- 16
STOCKHOLM

Trycket i utlandet.

www.books2ebooks.eu